

WOENSDAG 18 MAART 2020**LITURGISCHE VIERINGEN****Zondag 22 maart**

11.00 u. – Eucharistieviering

Zondag 29 maart11.00 u. – Gezinsviering met
naamopgave vormelingenJaarmis voor de overledenen van de
familie Trioen**Maandag 30 maart**19.30 u. – Bezinningsavond in de kleine
kapel met Piet Herregods**Zondag 5 april - Palmzondag**11.00 u. – Eucharistieviering met
Palmwijding

ALLE publieke LITURGISCHE VIERINGEN OPGESCHORT minstens tot vrijdag 3 april. Kerkgebouwen blijven open voor persoonlijk gebed en bezinning. Mogelijks hebben ook in dit blad aangekondigde activiteiten niet plaats. Gelieve dit steeds vooraf te controleren.

AGENDA**Zondag 22 maart:** 11.00 u. – eucharistieviering**Zondag 29 maart:** 9.30 u. tot 11.00 u.: vormselcatechese - kruisweg

11.00 u. – eucharistieviering – gezinsviering en naamopgave vormelingen

Zondag 5 april: 9.00 u. tot 11.30 u.: – Solidariteitsontbijt Broederlijk delen

11.00 u. – eucharistieviering Palmzondag

TIJDELIJKE WIJZIGING OPENINGSDAGEN SECRETARIAAT

Gesloten op :

vrijdag 27 maart 2020

dinsdag 21 april 2020

dinsdag 28 april 2020

dinsdag 5 mei 2020

dinsdag 12 mei 2020

dinsdag 19 mei 2020

Open op :

donderdag 26 maart 2020

woensdag 22 april 2020

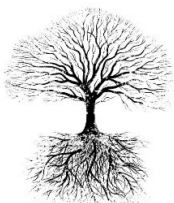
woensdag 29 april 2020

woensdag 6 mei 2020

woensdag 13 mei 2020

woensdag 20 mei 2020

Indien dringend gelieve te bellen naar pastoor Johan Goedefroot nr. 09/230.37.00 of 0478/07.72.45

Uitnodiging

Misschien is het goed om af en toe toch eens halt te houden en ons de vraag te stellen: wat of Wie drijft ons? Hebben we niet allen nood aan verdieping?

Op **maandag 30 maart om 19.30 u.** verwelkomen we Piet Herregods (pastoor in De Pinte) in de zijkapel van de Sint-Bernadettekerk. Hij is die avond onze spirituele gids. We zoeken naar houvasten voor christelijke zingeving in deze tijd.

We mikken op een ruim publiek. Iedereen is welkom. Men vertelle het voort!

Vastenbezinning o.l.v. Piet Herregods

maandag 30 maart – 19.30 u.

Sint-Bernadettekerk

toegang gratis

VASTENBEZINNING*God is van mij. Neen, Hij is van mij.***40
dagentijd**

Als ik U, God, tot mijn bezit
zou kunnen maken,
dan zou ik een veilig gevoel hebben.

Maar Gij weigert zo te zijn.
Gij zijt er voor elke mens
op deze wereld.

Iedereen die U zoekt,
heeft U eigenlijk al gevonden.
Gij zijt gemeenschappelijk
Bezit bij uitstek.

Bernadette

Onze parochie staat onder de hoede van *Sint-Bernadette*. Zij is onze patroonheilige. Op ons kerkplein sta je nooit alleen! Vanop een sokkel kijkt de kleine Bernadette Soubirous ons minzaam aan. Bernadette is één van ons, zoveel is zeker. En geen parochiaan zou het toestaan dat dit beeld zou verdwijnen. De merkwaardige tekst die bij het beeldje is aangebracht, nemen we er maar bij en functioneert eerder als een knipoog naar de kerkgangers: *Boete, boete, boete!*

Wij zijn van Sint-Bernadette! In de loop der jaren is Bernadette een soort merknaam geworden, die o.m. iets oproept van het weerbarstige karakter van deze parochie. Ook in de kerk is een groot bas-reliëf aangebracht over de ontmoeting van Bernadette met die 'Dame' van Lourdes. Maar laten we eerlijk zijn, onze patroonheilige wordt in de parochie slechts met mondjesmaat vereerd. Nogal wat

kritische christenen binnen onze gemeenschap stellen zich namelijk de vraag wat heiligenverering in de 21ste eeuw nog kan betekenen. Hoe relevant is zo'n heilige nog voor gelovigen van vandaag?

Dit jaar is er door het bisdom een merkwaardige evenement gepland in onze kerk. Van half maart tot begin mei reizen de relieken van de heilige Bernadette langs bedevaartsoorden doorheen de lage landen. En op 29 april brengt men het schrijn naar onze kerk. Ik was niet de enige in de parochieploeg die de wenkbrauwen fronste toen we dit bericht kregen. Een schrijn met relikwieën? Vlug even gegoogeld: ter gelegenheid van haar heiligverklaring in 1925 heeft men bij de opgraving van haar lichaam enkele botstukjes weggenomen die in een schrijn bewaard worden in het Zuid-Franse Lourdes. Die relikwieën komen naar onze kerk! Ik laat het in het midden of we daar uitbundig blij en dankbaar moeten om zijn. Maar dit

evenement confronteert ons wel met de vraag: *wat kan die heilige Bernadette voor elk van ons en voor onze parochie nog betekenen?* Misschien houdt dit evenement een uitdaging in om onze patroonheilige opnieuw te ontdekken?

Kunnen we heiligen nog een plaats geven in ons geloof? Wie zijn die heiligen? Wat betekenen ze?

Moeten we ons niet hoeden voor die milde vorm van polytheïsme, wanneer we bij ziekte, bij tegenslag, bij onmacht een heilige aanroepen? Je kunt het niet zo gek bedenken of er is wel een heilige die ons kan bijstaan in ons leven. Misschien heeft onze menselijke natuur wel behoefte aan meer dan die Ene God? Wie zal het weten?

Hoe dan ook, het kan nooit de bedoeling zijn dat de heiligen een soort mini-goden worden. Ze zijn evident ook niet de Nobelprijswinnaars van het christendom, super-christenen.

Ik denk soms dat heiligen als een soort glasramen voor ons zijn. Misschien is God té groots, té Heilig, té onbereikbaar voor gewone mensen zoals wij. Maar af en toe gebeurt het dat wij Hem herkennen in het leven van medemensen. In het leven van sommige vrouwen en mannen kan men iets vermoeden van dé Heilige!

In die zin is het beeld van die glasramen wel goed gekozen. Gods licht kunnen wij niet aan! Daarvoor is Hij té groot en zijn wij te klein! Het Licht van de Almachtige kunnen we enkel waarnemen wanneer het kleur krijgt in medemensen. Een heilige is zo'n mens, een soort glasraam waar doorheen we een glimp van Gods Liefde kunnen bespeuren. Het spreekt voor zich dat Jezus van Nazareth Gods belangrijkste glasraam is. In geen ander mens is Hij zo duidelijk aan het licht gekomen! En ook Maria is een kostbaar glasraam voor christenen! En er zijn nog ontelbaar veel mensen waarin God zich liet vermoeden. De meesten kregen geen glasraam in de kerk, werden met andere woorden niet heilig verklaard. Maar ze staan met hun foto bij ons op de kast of we dragen hun beeltenis in ons hart.

Sint-Bernadette is ónze patroonheilige. Waarom heeft men ooit onze parochie naar haar vernoemd?

Ongetwijfeld omwille van de nabijheid van het bedevaartsoord in Oostakker-Lourdes. Of is er meer te vertellen over Bernadette Soubirous?

Haar jeugd was bepaald geen succesverhaal: armoede, ziekte, tegenslagen, vernedering, verlatenheid...

In haar geloof vond ze wel houvast, maar alles samen genomen groeit ze toch op in een duister bestaan.

Maar op een dag komt er een doorbraak. Wanneer ze op zoek gaat naar wat brandhout, ervaart ze bij een grot een heel bijzonder licht. Vanaf dat moment ontluikt er in haar *kwetsbaarheid* ook *kracht*. Bij de grot wordt ze overrompeld door een mystieke geloofservaring. 'Een Dame in het licht' verschijnt haar en geeft haar een zending. Niemand gelooft haar. Daarna volgen nog verschijningen. Nadien trekt ze zich terug in het klooster van Nevers als zuster Marie-Bernard. In 1925 wordt ze heilig verklaard.

Wanneer het dus over de heilige Bernadette gaat, denken we spontaan aan die verschijningen bij de grot in Lourdes. Maar mensen van 2020 stellen echter terecht de vraag: 'is Maria daar echt verschenen?'

Het moet gezegd dat de kerk heel terughoudend is als het om *verschijningen* gaat. Wie het moeilijk heeft om in de historiciteit van verschijningen te geloven, mag zichzelf toch beschouwen als een correcte christen. Dat staat vast. Wanneer we op zoek gaan naar inspiratie bij Bernadette Soubirous, pinnen we ons best niet te sterk vast op de verschijningen van Maria aan het kleine herderinnetje. In de meeste publicaties over dit onderwerp, schaatsen de katholieke commentatoren trouwens handig om het probleem heen.

Misschien kunnen we -ter gelegenheid van de komst van het schrijn naar onze parochie- ons beter afvragen *waar het verhaal van de heilige Bernadette en ons parochieverhaal elkaar kunnen raken?* In welke aspecten van haar persoonlijkheid herkennen we ons, waar kunnen we nog in groeien? Ik zie alvast enkele *raakpunten*.

Velen onder ons zijn reeds op bedevaart geweest naar Lourdes (Frankrijk). Er hangt daar een bijzondere en wondere sfeer. Eenmaal de ergernis van de commercie gepasseerd, treedt men binnen in een heel bijzondere omgeving: een heilige ruimte! De zieken, de begeleiders, de grot, het water, de kaarsen, de processie, de stilte, de vele biddende mensen, de kathedraal, eucharistie, biecht, gezangen... Ja, dit is een heilige plek.

Opvallend, lijkt me, dat het in dit heiligdom eigenlijk niet gaat om Bernadette. Zij heeft zich toen niet, maar ook nu niet in het centrum van het gebeuren geplaatst! Ze trekt de aandacht niet op haar persoon. Lourdes verwijst naar Maria en naar Jezus. Bernadette *wenkt* ons naar hen toe. Misschien is het daarom niet zo erg dat we haar in onze parochie met een zekere bescheidenheid bejegenen. Het Bernadettebeeldje op ons kerkplein eist niet alle aandacht. Ons Bernadetteje *verwijst* naar de kerkdeur, ze *wenkt* ons naar Jezus, haar en onze Heer.

In Lourdes word je getroffen door de *verbondenheid* van de vele pelgrims. Bernadette verbindt hun gekwetste hart met het meelijdende hart van Maria. Bernadette smeedt mensen tot een gemeenschap.

We blijven best bescheiden, maar als er iets is waar we in onze parochie op willen inzetten, is dit het versterken van de verbondenheid tussen de kerkgangers.

Bij Bernadette gaat het *ook nooit om rituele of morele regels*. Ze verbiedt niks. Ook op dat punt voelen we ons thuis bij onze heilige. Onze parochie gelooft dat godsdienst mensen *vrij* moet maken in plaats van ze op te roepen onderdanig te zijn aan geboden en verboden.

Je hoeft *geen theologie* gestudeerd te hebben om je in Lourdes gezegend te voelen. Bernadette was geen intellectuele! Ze brengt je meteen naar de grot, naar je eigen stilte, daar waar God je leven heel persoonlijk raakt. In onze parochie houden we niet van hoogstaande dogmatiek, encyclieken, bisschopsbrieven,... We verwachten van predikanten dat ze *het dagdagelijkse leven op het evangelie leggen* en hun homilie opbouwen dicht bij de levenservaring van de mensen.

In Lourdes mogen de bedevaarders alles *zelf in handen nemen*: hun eigen kaars, zelf water halen bij de bron, aan de grot in alle vertrouwen met eigen woorden bidden, ze mogen de grot aanraken, al dan niet in een processie mee opstappen... Die drang naar een meer *vrijere godsdienstbeleving* leeft ook bij onze parochianen. We zoeken telkens weer naar nieuwe rituelen, nieuwe woorden om ons geloof uit te vieren.

De meest heilige plek in Lourdes is niet de immense kathedraal, maar een schuilgrot. Ook onze kerk is niet bepaald een kathedraal, maar eerder *een soort herberg*, waar iedereen welkom is die even wil schuilen voor de drukte en de zwaarte van de dagen, inspiratie kan vinden, persoonlijk kan bidden... Wie weet (maar dit gebeurt enkel op de hoogdagen van ons leven!)... kunnen kerkgangers ook bij ons tijdens een of andere viering hun eigen verschijning meemaken: *de ervaring van een Licht* dat hen zelf, troost en sterk maakt.

Tot slot. Het leven van Bernadette Soubirous is doordrongen van *kwetsbaarheid en kracht*. Misschien is dit de roeping van onze parochie: kwetsbare mensen bij elkaar brengen in de hoop dat ze in die (biddende) gemeenschap kracht zouden vinden.

Jaak Van Vooren

WIJ WAREN ER OOK BIJ**BEZOEK AAN JOKRI**

Op zaterdag 7 maart hebben we met onze catechesegroep een bezoek gebracht aan Jokri Oude Bareel. Jokri is een organisatie van en voor jongeren vanaf 12 jaar die hun plechtige communie al hebben gedaan.

Eerst hebben ze aan de hand van een PowerPointpresentatie uitgelegd wat Jokri zoal inhoudt. Jokri is een soort jeugdbeweging zoals bv. de scouts, ze organiseren er allerlei leuke activiteiten. Deze activiteiten zijn meestal gelinkt aan een Bijbelverhaal.

Na deze uitleg mochten we zelf ook een spel spelen en dit was heel leuk. Voordat we aan dit spel begonnen, lasen ze eerst een stukje uit de Bijbel voor. Het ging over Jezus en zijn leerlingen die met een boot naar de overkant van een meer moesten varen. Na dit verhaal werd er een kapitein aangeduid die vervolgens verscheidene opdrachten kreeg. Telkens deze opdrachten tot een goed einde werden gebracht, mocht hij enkele matrozen uitkiezen die dan bij hem op de boot klommen.

Na dit spel gingen we naar een bezinningsruimte. Daar moesten we een mannetje op een bepaalde plaats in een boot zetten en uitleggen waarom we die daar hadden gezet. Hierna vervoegden we onze ouders die intussen ook de uitleg over Jokri hadden gekregen. Dit was meteen ook het einde van ons bezoek aan Jokri.

Ik vond het alvast heel leuk, misschien word ik later ook wel lid van Jokri.

Ella Smet

PREEK VAN DE WEEK

8 MAART – TWEEDE ZONDAG VAN DE VEERTIGDAGENTIJD *Gedaanteverandering (Mt. 17, 1-9)*

Toen ik vorige week de lezingen van vandaag eens doornam, toen dacht ik: “k heb het weer getroffen...” Hoe moet je daar iets zinvol over zeggen? Christus die verandert van gedaante en nadien komt er een wolk over de drie leerlingen, waaruit een stem weerklinkt...?”

Het lijkt een surrealistisch tafereel.

Maar soms moet een mens eens rekenen op “het toeval”.

En voor mij kwam dat lichtend toeval met de wekelijkse uitzending op zondagmorgen op de Nederlandse televisie in het programma “de verwondering”.

Deze week was het Luc Hessel die werd geïnterviewd, een ex-priester, afkomstig uit de omgeving van Roeselare. Het was naar aanleiding van het boek dat van hem was verschenen met de titel “Vrij gelovig”. Ik had van die 80-er nog nooit eerder gehoord, maar het werd nog maar eens duidelijk dat het niet alleen de mensen zijn die je regelmatig eens hoort (of teveel hoort), die wijze praat vertellen. Ik denk zelfs dat mensen die zich nogal veel laten horen, beter eens meer zouden zwijgen.

Een van de wijsheden die Hessel zei: “je kunt maar gehoord worden (in wat je zegt), als je kan luisteren”. En luisteren is iets anders dan slaafs slikken wat men je tracht wijs te maken. Echt luisteren is gezond kritisch nadenken over wat gezegd wordt en er de wijsheid uit ventileren.

Nog een gezegde van hem: “het nest is goed, maar het heelal is ruimer”.

En met het nest bedoelde hij o.a. het gezin waarin hij is opgegroeid: een Vlaams-nationalistisch nest met een collaborerende vader, die na de oorlog in de gevangenis is terechtgekomen. Met het gevolg dat Luc als 6/7-jarig kind – letterlijk en figuurlijk – werd uitgespuwd en in zijn eigen dorp niet naar school kon gaan.

Het heeft zijn leven sterk beïnvloed en het is ook als gevolg van wat hij als kind heeft moeten doorstaan dat hij minderbroeder is geworden: ‘broeder voor de minderen’. En dat is hij gebleven tot hij als 60-jarige het ambtelijk priesterschap heeft achter zich gelaten. Maar zonder spijt of rancune: het nest was goed, maar het heelal is ruimer. En eigenlijk is hij nu nog altijd een minderbroeder.

De aftakeling van de kerk ziet hij ook als iets positief. En hij gelooft in een vorm van heropstanding: ook dit nest is goed maar er moet meer ruimte, meer vrijheid komen: bevrijding om in vrijheid te kunnen leven. En die komt er, gelooft hij: een kerk met een hertaalde evangelische spiritualiteit, verbonden met de mens in evolutie. Verbinding is de rijkdom van het leven. Hessel gelooft in een open humanisme.

Wanneer Hessel het over God heeft, dan heeft hij schroom om de naam of de term “God” te gebruiken. Voor hem gaat het eerder over een Mysterie. Maar een Mysterie met een gelaat, een gelaat waar hij zich mee verbonden voelt als was het een persoon. Voor hem zijn we met zijn allen instrumenten van dat Mysterie. Het is een verlokkende kracht, een energie die mensen voedt, vindt hij.

Maar hij gelooft niet in een persoonlijke God of een almachtige, straffende God. Voor hem is het een Mysterie dat ons draagt, waarmee wij verbonden zijn.

En dat deed me denken aan de evangelielezing van vandaag: een Godsbeeld dat enkel aan de meest betrokken leerlingen kenbaar wordt gemaakt. Maar Christus vraagt zijn leerlingen met niemand erover te praten. Hij wist ook dat het een gebeuren is dat weinigen kunnen begrijpen.

En als mensen iets niet begrijpen bestaat het risico dat ze er een hokuspokus-fantasietje gaan van maken, zoals “de mirakelen” van Jezus vaak een eigen verhaal zijn gaan leiden.

Luc Hessel is uit het “ambtelijk priesterschap” gestapt maar hij is altijd priesterlijk gebleven. Het is niet de verpakking (de soutane van destijds of de witte plasticen col, of zelfs een mijter die per toeval op iemands hoofd wordt gezet) die van een priester een priester maakt, maar de innerlijke, mystieke kracht die mensen wijsheid leert beleven en doorgeven.

En of je nu priester bent of ambtenaar, of leraar, of kunstenaar of zelfs een normaal mens... We hebben allemaal een roeping die in gelijk welk vak priesterlijk en spiritueel kan beleefd worden, of het nu iets te maken heeft met schoonheid, met warm-hartigheid of eender welk ander diepmenselijke deugd.

De dag dat iedereen even denkt: “hoe kan ik met mijn talenten een meerwaarde betekenen voor deze samenleving?” dan bouwen we samen aan een mooiere wereld.

Dit thema deed me ook even denken aan een uitspraak van Willem Vermandere, een artiest die op zijn manier deze deugden een gezicht gaf. Willem is ook een paar jaar in het klooster geweest. En ik heb hem ooit eens horen zeggen: “van de acht waar we mee aan die opleiding zijn begonnen, ben ik misschien wel de enige die pater is geworden”.

Daniël Reynvoet

ZONDAG 05 APRIL 2020 - ONTBIJT BROEDERLIJK DELEN

De grootschalige op export gerichte manier waarop we nu wereldwijd voedsel produceren legt enorme druk op het milieu en op de boeren. Zij die zelf voedsel produceren, houden amper het hoofd boven water. Dit is niet langer leefbaar!

Help ons te tonen hoeveel de kracht van solidariteit kan doen. Jouw bijdrage maakt een verschil voor de boeren en hun familie in Colombia! Maar ook eigen producten van onze plaatselijke boeren krijgen onze steun.

In samenwerking met de Wereldwinkel en de parochie Sint-Bernadette wordt op **zondag 05 april** voor een zesde keer een heerlijk ontbijt voor je klaargezet ten voordele van Broederlijk Delen in het **Novacentrum**.

Vanaf **9.00 u. tot 10.30 u.** staat een verzorgd, gezond en lekker buffet voor je klaar met brood, broodjes, eitjes, kaas, choco, ..., fruitsap, koffie of thee. Na het ontbijt kan je een **vrije bijdrage** in de doos stoppen die integraal aan Broederlijk Delen wordt geschonken.

Inschrijven doe je ten laatste voor 02 april via:

* mail: verlet.hugo@scarlet.be

* tel.: 09 2515052

* sms: 0499 766526

of via een inschrijvingsstrookje achteraan de kerk (invullen en laten liggen)

of via het parochiesecretariaat: mail: ps.bernadette@skynet.be / telefoon: 09 2598497

Zo zie je maar dat alle mediawegen naar Broederlijk Delen leiden...

We hopen alvast samen met jou de lange tafel te mogen delen!

INTERPAROCHIAAL**KOFFIESTOP BROEDERLIJK DELEN**

KOFFIESTOP 6 maart - COLRUYT LEDEBERG

Veertigdagentijd zonder een koffiestop is niet meer weg te denken. We stonden aan de Colruyt al voor de veertiende keer. Ondanks de voorspelling van regen konden we de ganse namiddag tot avond genieten van mooi zonnig weer!

Dank zij de bijdragen van de Colruyt-klanten kunnen we €566 geven voor de projecten van Broederlijk Delen.

Aan allen die langs kwamen voor een kopje koffie en een bijdrage gaven... dank!

Aan vrijwilligers en vormelingen die aan deze koffiestop meewerkten... dankjewel! Zonder jullie hulp was deze koffiestop niet mogelijk!

NUTTIGE INFORMATIE**ARTIKELS EN LEZERSBRIEVEN**

U kunt ons uw bijdragen of reacties bezorgen, ook foto's of tekeningen zijn welkom.

Post alles in de brievenbus :

van het secretariaat Sint-Bernadettestraat 247
in de Visitatiestraat 7
of in de Eksaardserijweg 234 te Oostakker
en dit voor dinsdagmorgen 10.00 uur.

Gemakkelijkst voor ons is via mail:

c.p.demey@gmail.com

of secretariaat@parochiesintbernadettegent.be

Het parochieblad kan ook gelezen worden op de nieuwe website:

www.parochiesintbernadettegent.be en op

http://www.kerknet.be/microsite/dekenaat_sintamandsberg

GROOT BEGIJNHOF

Elke donderdag van 18.00 u. tot 18.30 u. is er eucharistische aanbidding.

En elke zaterdag van 9.30 u. tot 10.00 u. getijdengebed.

OXFAM WERELDWINKEL

Lourdesstraat 55 te 9041 Gent-Oostakker

Openingstijden: Dinsdag van 10.00 u. tot 12.00 u. Woensdag van 14.30 u. tot 17.30 u.

Vrijdag van 15.00 u. tot 18.00 u. Zaterdag van 9.30 u. tot 12.00 u.

Zondag van 9.30 u. tot 12.30 u.

Voor vragen en/of informatie, bel: Sabine Van Lancker **09 251 10 92** of

mail naar gent-oost@oww.be

WACHTDIENSTEN

HUISARTSEN één centraal nummer **09 236 50 00**

TANDARTSEN Weekends van 9.00 u. tot 12.00 u. en van 14.00 u. tot 18.00 u.

één centraal nummer **09 033 99 69**

APOTHEKERS De wachtdienst van de apothekers wordt opgesplitst in een weekenddienst en een weekdienst:

De weekdienst vangt aan op dinsdagmorgen 09.00 u. en eindigt vrijdagavond om 19.00 u.

De weekenddienst vangt aan op vrijdagavond 19.00 u. en eindigt op maandagavond om 23.00 u.

Enkel voor HOOGDRINGENDE gevallen kan men zich wenden tot de apothekers met wachtdienst.

Voor de apotheek van wacht kunt U bellen naar het nummer 0903 99 000 (€1,50/min) of kijken op de website www.apotheek.be

Tussen 23.00 u. en 09.00 u. is er één centraal oproepnummer 09 236 50 00

COLOFON LOKAAL**PLAATSELIJKE VERANTWOORDELIJKE UITGEVER***E.H. Johan Goedefroot, pastoor*tel. 09 251 00 03 johan.goedefroot@skynet.be*Marijke De Vogeleer, parochieassistente*tel. 09 2231 53 00 gentoost@gmail.com**ABONNEMENTEN***Hildegard Verhegge*

Paviljoenweg 24, 9040 Sint-Amandsberg tel. 09 228 08 25

hildegard.verhegge@telenet.be

Rekeningnummer BE66.8913.8402.6343

Norbert De Meyer, gsm. 0475 84 20 82 norbertdem8@gmail.com**EINDREDACTIE***Patrick De Mey* tel. 09 251 26 94 c.p.demey@gmail.com**COPYRIGHT**

alle teksten, foto's en beeldmateriaal zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

PAROCHIEVICARISSSEN*Pater Andreas Krahn* Gsm: 0476/ 995703 andreas.krahn@gmail.com*E.H. Karel Cottenie* Tel. 09 335 55 06 Karel.cottenie@telenet.be**Secretariaat Sint-Bernadette:**

Sint-Bernadettestraat 247, 9000 Gent

open van maandag, dinsdag en vrijdag van 9 u. tot 11 u. (werkdagen)

tel. 09 259 84 97 E-mail: ps.bernadette@skynet.be

reknr. BE93 8906 1413 9767

Novacentrum

Sint-Bernadettestraat 132-134, 9000 Gent

Website: nova-gent.beContactpersoon: *Lieve Volckaert* gsm 0485 67 42 37godelieve.volckaert@gmail.com